

Raad van State,
Afdeling bestuursrechtspraak
Voorzitter staatsraad:
- **Mr. Th. G. Drupsteen (Voorz.)**
- **Drs. H. Borstlab**
- **Mr. dr. H.G. Sevenster**

PLEITNOTITIE

Sint Oedenrode, 29 oktober 2007.

Ons kenmerk: JP/04017/B
Uw nummer: 200700159/1/M3

Appellant

Dhr. J. Pasterkamp, (tijdelijk) wonende aan Gammels 28a, 8321 SB, te Urk.

Tegen:

Verweerder

Gedeputeerde Staten van de provincie Flevoland

Tijdstip hoorzitting: 29 oktober 2007 om 11.00 uur.

Geachte voorzitter, staatsraden

In deze zaak heeft u van ons ontvangen:

1. ons beroepschrift d.d. 4 januari 2007 met bijbehorend 4-tal bijlagen (26 pagina's);
2. onze bij brief van 4 februari 2007 toegezonden nadere motivering met bijbehorende producties 1 t/m 9 aan bijlagen (107 pagina's);
3. onze bij brief van 17 oktober 2007 toegezonden nadere stukken met bijbehorende producties 1 t/m 3 aan bijlagen (50 pagina's).

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en volledig mee te nemen in uw beslissing in deze zaak:

Met die inhoud (met bijbehorende dossierstukken) is feitelijk komen vast te staan dat hier dingen zijn gebeurd die het daglicht niet kunnen verdragen en waarvan appellant, zijn vrouw en vier kinderen qua gezondheid en qua schade onmiskenbaar het slachtoffer zijn.

Te eerste

Achter het door uw Afdeling bij brief van 7 augustus 2007 toegezonden verslag ex artikel 8:47 Algemene wet bestuursrecht, kenmerk: StAB/37634/H, zat het onherroepelijke besluit d.d. 20 juli 2004 van Gedeputeerde Staten gevoegd. Dit besluit kwam voor appellant als een verrassing uit de lucht vallen.

De StAB- adviseur schrijft op blz. 15 van zijn verslag d.d. 7 augustus 2007 hierover letterlijk het volgende:

“In dit besluit wijzigen de tijdelijke beveiligingsmaatregelen niet ten opzichte van het onherroepelijke besluit van 20 juli 2004. Zolang de MRL-waarde niet wordt overschreden, is er geen aanleiding te veronderstellen dat blijvende gezondheidsschade zal optreden, waardoor het onverantwoord zou zijn gedurende de saneringsperiode in de woning 8-12 te verblijven. De huidige tijdelijke beveiligingsmaatregel (kruipruimteventilatie) is in dat geval toereikend.”

In betreffend onherroepelijk besluit van 20 juli 2004 van Gedeputeerde Staten van Flevoland staat over gezondheidsrisico's letterlijk het volgende geschreven (**zie bijlage 1 achter pleitnotitie**):

Humane risico's.

Bij het huidig gebruik is sprake van een ontoelaatbaar actueel humaan risico. Uit binnenlucht onderzoek is gebleken dat ter plaatse van Wijk 8-12 in de kruipruimte concentraties Tetrachlooretheen, Trichlooretheen en Cis-1,2-dichlooretheen boven de TCL (toelaatbare concentratie in lucht) zijn aangetoond. In de binnenlucht in de woning worden geen normen overschreden, maar is wel een beïnvloeding van de luchtkwaliteit meetbaar.

Onderzoek van het drinkwaterbedrijf heeft uitgewezen dat de drinkwaterkwaliteit ter plaatse van wijk 8-11 en 8-12a niet is beïnvloed. Ter plaatse van wijk 8-12 zijn koperen waterleidingen aanwezig, deze zijn niet permeabel voor vluchtige chloorkoolwaterstoffen. Hiermee is aangetoond dat een blootstellingsrisico aan verontreinigde stoffen door permeatie van de (kunststof) drinkwaterleidingen niet aanwezig is.

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat ten tijde van het nemen van dit besluit d.d. 20 juli 2004 geen metingen zijn verricht naar het vluchtige kankerverwekkende Vinylchloride.

Hiermee is tevens feitelijk komen vast te staan dat het drinkwaterbedrijf geen onderzoek heeft verricht naar de waterkwaliteit van wijk 8-12 omdat men ervan uit is gegaan dat ter plaatse koperen leidingen aanwezig zijn

Dit besluit d.d. 20 juli 2004 hebben Gedeputeerde Staten van Flevoland genomen met als achtergrondkennis het Nader onderzoek rapport “Wijk 8-12 op Urk”, projectcode: FL 02500034, van 6 juni 2003 van Grondmij Advies & Techniek bv. In dit onderzoek rapport schrijft de Grondmij hierover letterlijk het volgende (**zie bijlage 2 achter pleitnotitie**):

“ Het materiaal van de hoofddrinkwaterleiding ter plaatse van Wijk 8-12 is onbekend.”

“Vinylchloride is niet gemeten omdat het technisch moeilijk is om deze stof te detecteren (vinylchloride is instabiel in een aëroob milieu)”

Hiermee is voor ons feitelijk komen vast te staan dat de hoofdwatervleiding ter plaatse van Wijk 8-12 permeabel was, het drinkwaterbedrijf verantwoordelijk is voor de gezondheidsschade die het heeft aangericht bij de bewoners van wijk 8-12 (appellanten) en zij daarom de drinkwaterkwaliteit ter plaatse van wijk 8-12 niet gemeten hebben. Dit om daarmee zelf onder een grote schadeclaim van appellanten uit te kunnen komen.

Hiermee is tevens feitelijk komen vast te staan dat men opzettelijk niet heeft gemeten op het vluchtige kankerverwekkende vinylchloride. Dit om daarmee de gemeente Urk behulpzaam te zijn om onder een grote schadeclaim van appellanten uit te kunnen komen.

In het in opdracht van appellant uitgevoerde bodemonderzoek d.d. 19 januari 2006 van Wematech Bodem Adviseurs B.V. zijn de volgende concentraties aan het vluchtige kankerverwekkende vinylchloride gemeten (**zie bijlage 3 achter pleitnotitie**):

Bodem boringnummer B04, 420-440 cm-mv:

- vinylchloride 0,57 mg/kg d.s. (is 3,9 maal de interventiewaarde)

Grondwater peilbuis 3, grondwaterstand 160 cm-mv:

- vinylchloride 50 µg/l (is 10 maal de interventiewaarde)

Grondwater peilbuis 4, grondwaterstand 390 cm-mv:

- vinylchloride 750 µg/l (is 150 maal de interventiewaarde)

Appellant heeft voor dit onderzoek € 4.355,40 moeten betalen.

Het zal iedereen duidelijk zijn dat met de wetenschap van de inhoud van betreffend nader onderzoek (doc. RAP/131511/jvg) d.d. 6 juni 2003 van de Grondmij voor wat betreft de urgentiebepaling, zoals staat verwoord in het onherroepelijke besluit d.d. 20 juli 2004, men luchtmetingen had moeten laten uitvoeren naar de vluchtige kankerverwekkende stof vinylchloride van wijk 8-12 en men door het drinkwaterbedrijf de waterkwaliteit van wijk 8-12 had moeten laten meten. Dit hebben zij opzettelijk nagelaten omdat daarmee het causaal verband van de ziekteverschijnselen van appellant, zijn vrouw en vier kinderen te verklaren zou zijn. Dit moest kost wat kost in de doofpot blijven omdat de schadeclaim als gevolg daarvan voor de gemeente Urk en het drinkwaterbedrijf groot zou zijn. Dat appellant als gevolg daarvan om gezondheidsredenen al maar liefst drie jaar lang met dubbele woonlasten zitten en nergens een hypotheek kan krijgen omdat zijn woning op sterk verontreinigde grond staat moet door hen maar op de koop worden toegenomen. Waar blijft het verantwoordelijkheidsgevoel van het bevoegde gezag die haar bewoners in een veilige woon en leefomgeving moet laten wonen?

Dit verklaart ook de volgende feiten zoals die staan geschreven in ons verzoek om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur d.d. 17 oktober 2007 (kenmerk: JP/17107/VZ) aan Gedeputeerde Staten van Flevoland (**zie bijlage 4 achter pleitnotitie**):

Ondergetekende was verrast toen tot hem doordrong dat achter het verslag van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak van 26 juli 2007, kenmerk: StAB/37634/H, aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State als bijlage “StAB-01” een beschikking van 20 juli 2004, kenmerk: MB/04-040791/L, van Gedeputeerde Staten van Flevoland was gevoegd. Betreffende beschikking van 20 juli 2004 vindt u bijgevoegd (zie bijlage 1) Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Cliënt als direct belanghebbende heeft deze beschikking nooit (per post) ontvangen en om die reden daartegen geen zienswijzen ingebracht. De datum van 20 juli 2004 komt ook niet voor in het in geding zijnde besluit van 28 november 2006. Onder ‘punt 2.4’ staat namelijk letterlijk het volgende (zie bijlage 1):

“Datum beschikking 23-07-’04, kenmerk: MB/04-040791/L,”

Het kan en mag nooit zo zijn dat cliënt van een dergelijk onzorgvuldig handelen van uw college het slachtoffer wordt en daardoor geen zienswijze heeft ingediend tegen uw beschikking van 20 juli 2004. Betreffende beschikking van 20 juli 2004 op deze wijze (via het StAB verslag) laten toevoegen aan het dossier dat is voorgelegd aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State achten wij laakbaar. Wij richten aan u dan ook het nadrukkelijke verzoek om ons op grond van de Wet openbaarheid van bestuur zo spoedig mogelijk de volgende informatie te laten toekomen:

“Het wettelijke bewijs dat appellant toentertijd bijgevoegde beschikking van 20 juli 2004, kenmerk: MB/04-040791/L, van u heeft ontvangen”

In geval u dit wettelijke bewijs niet kunt leveren dan verzoeken wij u ons dat per direct kenbaar te maken, zodat ondergetekende daarover de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in kennis kan stellen met het verzoek de zitting in zaaknummer: 2007001159/1/M3 op 29 oktober 2007 daarop niet te laten doorgaan.

Met dit soort verschrijvingen is later niet meer te achterhalen dat het in geding zijnde besluit is gebaseerd op onderliggend onherroepelijke besluit d.d. 20 juli 2004. Voor ondergetekende staat vast dat dit opzettelijk zo is gedaan. Dit met de wetenschap dat appellant het onderliggende onherroepelijke besluit d.d. 20 juli 2004 nooit (per post) heeft ontvangen en om die reden daartegen nooit haar zienswijze heeft ingebracht.

Voor wat betreft het risico voor het niet hebben ontvangen van het (ontwerp-)besluit d.d. 20 juli 2007 staat in het Jaarverslag 1993 (Tweede Kamer, vergaderjaar 1993-1994, 23 655 nr. 1-2) van de Nationale ombudsman letterlijk het volgende geschreven (**zie bijlage 4 achter pleitnotitie**):

“... Het uitgangspunt van beoordeling door de Nationale Ombudsman is dat het risico van het niet-ontvangen van poststukken die niet aangetekend of met bericht van ontvangst zijn verzonden voor rekening komt van de afzender. Deze benadering- die steun vindt in uitspraken van verschillende rechterlijke instanties – wordt gevolgd ongeacht de vraag wie de afzender is, burger of overheid. Dit betekent dat wanneer de geadresseerde stelt een bepaald stuk niet te hebben ontvangen, op de verzender de bewijslast rust om aannemelijk te maken dat het bewuste stuk is verzonden en ook moet zijn aangekomen. Wanneer de verzender daar niet in slaagt komen de eventuele gevolgen daarvan voor zijn rekening.”

Dit betekent dat het risico bij het niet ontvangen hebben van betreffend (ontwerp-)besluit d.d. 20 juli 2004 door appelland bij Gedeputeerde Staten van Flevoland ligt als door hen het stuk niet aangetekend is verzonden.

Heden na maar liefst 12 dagen hebben Gedeputeerde Staten van Flevoland nog steeds geen besluit genomen op ons Wob-verzoek van 17 oktober 2007 (**zie bijlage 4 achter pleitnotitie**). Wij hebben van hen zelfs nog geen ontvangstbevestiging mogen ontvangen. Dit ondanks het feit dat wij betreffend Wob-verzoek wel aangetekend hebben verstuurd aan Gedeputeerde Staten van Flevoland. Wij richten aan uw Afdeling dan ook het nadrukkelijke verzoek om aan Gedeputeerde Staten van Flevoland te vragen het bewijs te overleggen dat hun (ontwerp-)besluit d.d. 20 juli 2004 toentertijd per aangetekend schrijven is verzonden aan appelland. Kunnen zij dat niet dan kan het niet anders zijn dan dat het in geding zijnde besluit daarop zal moeten worden vernietigd omdat appelland op onderliggend onherroepelijke besluit d.d. 20 januari 2007 als gevolg van “het niet ontvangen hebben” geen zienswijze heeft ingediend en geen beroep heeft aangetekend.

Ten Tweede

Tijdens de 5-10 jaar lange sanering is voor betreffende werknemers van het bedrijf die dat uitvoeren, maar ook voor de bewoners die daar moeten vertoeven de Arbeidsomstandighedenwet van toepassing. Dit betekent dat voorafgaande daaraan door een gecertificeerde Arbodeskundige (ondergetekende is zo’n deskundige) een Risico –inventarisatie en -evaluatie (Ri&e) zal moeten worden uitgevoerd, gevolgd door een Plan van Aanpak van betreffend bedrijf die het saneringswerk moet gaan uitvoeren. Ondergetekende kan u op voorhand al kenbaar maken dat de uitkomst daarvan zal zijn dat betreffende bewoners tijdens de sanering daar nooit mogen blijven wonen en de Arbeidsinspectie daartegen zal moeten optreden.

Ten Derde

Op 28 juni 1976 is ingekomen de aanvraag d.d. 1 juni 1976 om een Hinderwetvergunning, met bijbehorende tekening, van A.H. Bor aan burgemeester en wethouders van Urk. Op deze aanvraag hebben burgemeester en wethouders bij beschikking van 2 november 1976 positief beschikt. Deze op 2 november 1976 verleende Hinderwetvergunning hebben burgemeester en wethouders van Urk nooit ingetrokken en is derhalve tot op

de dag van vandaag nog van kracht. Dit betekent dat niet Gedeputeerde Staten van Flevoland het bevoegde gezag is tot het nemen van het in geding zijnde besluit inzake de Wet bodembescherming, maar dat burgemeester en wethouders van Urk dat zijn. Voor vaste jurisprudentie hierover verwijzen wij u naar de zaak Gebr. van Aarle B.V. te Sint Oedenrode, hetgeen bij uw college bekend is.

Conclusie:

Op grond van bovengenoemde feiten en ons 6-tal beroepsgronden voor vernietiging kan het in geding zijnde besluit noot in stand blijven.

Wij verzoeken u dan ook daarop:

- I. het in geding zijnde besluit van 28 november 2006 van Gedeputeerde Staten van Flevoland te vernietigen;
- II. Gedeputeerde Staten van Flevoland te veroordelen in de kosten van het door appellant betaalde bodemonderzoek van Wematech Bodem Adviseurs B.V. d.d. 19 januari 2006, zijnde € 4.355,40;
- III. Gedeputeerde Staten van Flevoland te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
voor deze,

Ing. A.M.L. van Rooij,
directeur.

Bijlage.
Deze pleitnotitie bevat een 5-tal bijlagen bestaande uit 14 pagina's.